

Anvisning af Arbejde for kommende Uger. Desuden bestemte § 5, at de Uger, for hvilke der anvistes en arbejdsløshedsforsikret Beskæftigelse af heromhandlede Art, ikke skulde komme i Betragtning ved Beregningen af det Tidsrum, inden for hvilket han i Henhold til Arbejdsløshedslovens § 15, Stk. 4 og 5, skal have haft Arbejde af en vis Varighed for at opnaa vedtægtsmæssig Understøttelse.

Ifølge § 6 skulde *Anvisningen af Arbejde* efter Loven foretages direkte af vedkommende Kommunalbestyrelse selv eller ske ved Samarbejde med den offentlige Arbejdsanvisning. Til Bistand ved Lovens Administration foresloges nedsat et mindre Udvalg, bestaaende af Repræsentanter for Landbrugsministeriet, Ministeriet for offentlige Arbejder og Socialministeriet.

§ 7 gav Regler om *Fordelingen af Udgifterne* mellem Stat, Kommune og Refusionsforbund og bestemte herom, at *de enkelte Kommuner og Refusionsforbundet* skulde bære hver 20 pCt. af Udgifterne til Arbejdsløn, Staten samtlige Restudgifter.

Arbejdsløshedsraadet havde foreslaaet at lægge 55 pCt. af Arbejdslønnen paa Staten, 45 pCt. paa Kommunerne, deraf de 30 pCt. paa Refusionsforbundet, 15 pCt. paa den Kommune, hvorfra vedkommende var anvist.

Endelig indeholdt § 8 Bemyndigelse for Finansministeren til at tilvejebringe de Beløb, der i Henhold til Loven maatte blive stillet til Raadighed, ved Udstedelse af rentebærende *Statsobligationer eller Skatkammerbeviser*.

Idet der med Hensyn til de 4 store *Partiers Stilling* til Lovforslaget henvises til nedenstaaende Referat af Folketingsudvalgets Betænkning, hidsættes fra Sagens 1. *Behandling* nogle Udtalelser til Belysning af de mindre Partiers Standpunkt. Efter *Retsforbundets* Opfattelse var det ikke Regeringens og Rigsdagens Opgave at sætte Arbejde i Gang ud over de egentlige Statsopgaver, men at skabe saadanne Vilkaar for Erhvervslivet, at dette trivedes og Beskæftigelse derigennem opretholdtes og øgedes. Den samlede Beskæftigelse i Danmark vilde ikke forøges ad denne Vej, men Købeevnen vilde blive flyttet fra det private til det offentlige og, hvad værre var, fra nyttig og formaalstjenlig til urentabel, ikke-lønnende Virksomhed. Naar man imidlertid alligevel skulde af med Pengene, vilde Arbejde baade for de arbejds-